

til det, som er den almindelige Regel for Documenter paa Penge og Penges Værd, og derimod ikke benytte en Art af Stempletpapir, der har en ganske anden Bestemmelse og ikke passer paa Documenter, der skulle skrives paa Papir i Forhold til Summens Størrelse.

Trefchow: Det har været mig en noget paafaldende Misforstaaelse fra den ærede Viceformands og den høitagtede Indenrigsministers Side, naar de ere gaaede ud fra, at jeg skulde have paaberaabt mig Detroiens Bestemmelser for, at Compagniet skulde vedblive at beholde den Ret, som det hidtil har nydt efter Stempletpapirsforordningen, til at skrive sine Policier paa Stempletpapir til 42 f. Dette er ingenlunde paaberaabt af mig, jeg har alene nævnt Historien af den Gang, som det tog med Hensyn til Compagniets Ansøgning om Confirmation paa Detroien og Conventtionen, for at ophylse det høitærede Thing om, at der saaledes i den Gang, som denne Ansøgning havde taget, laa en Grund for Regjeringen til ikke at berøve Compagniet en Ret, som det alene for medelst tilfældige Omstændigheder var gaaet glip af at erholde kongelig Bekræftelse paa. Det er ligeledes en Misforstaaelse fra den ærede Viceformands Side, naar han har anført, at jeg skulde have villet besvare mig over, om Lovgivningen vilde indrømme de private Assurandører, og i det Hele de private Assurandørforeninger den samme Ret, af hvilken Compagniet nu er i Besiddelse med Hensyn til Brugen af Stempletpapir til Policier. Dette har jeg paa ingen Maade gjort. Det er Assurandørforeningens aldeles ligegyldigt, om en saadan Ret indrømmes de private Assurandører og saadanne Assurandørforeninger, der muligens maatte opstaae. Assurandørforeningens har til den Tid, da dets Detroi var i fuld Kraft, aldrig lagt de private Assurandører Hindringer i veien for deres Virksomhed; men Compagniet har fra sin Side endogsaa suarere understøttet deres Foretagender, og Compagniet

er gaaet ud fra det, som ogsaa er yttret her i Salen, at det er til gjensidig Fordeel, at der ogsaa findes private Assurandører her i Staden, især naar disse ere suffisante, fordi det saa letter Forretningerne, idet det ikke altid convenerer Compagniet at tegne saa høie Forstkringer, som begjeres, i hvilket Tilfælde man deler dem, hvilket hyppigt er skeet. Det er altsaa paa ingen Maade Tilfældet, at Compagniet vil besvare sig over, hvis de private Assurandører og Assurandørforeninger i Provindserne, som maatte opstaae, erholde den Ret, som Compagniet hidtil alene har været i Besiddelse af, at udstede sine Policier paa 42 St. Papir. Jeg har alene til ladt mig at nævne, at deels de Rettigheder, af hvilke de andre Compagnier ere i Besiddelse med Hensyn til en aldeles fritagelse for Brugen af Stempletpapir, og deels den Omstændighed, at Assurandørforeningens har ganske andre Byrder at bære end de private Assurandører og private Assurandørforeninger, kunde medføre, at Regjeringen uden Uretfærdighed og Ubillighed kunde lade det forblive ved den Ret, som Compagniet for Diebliffet er i Besiddelse af, medens der blev paalagt de private Assurandører en billig Stempelasgift med Hensyn til de Policier, som de have at udstede. Jeg er af den Formening, at den Tact, som hidtil har været lagt til Grund for det stemplede Papirs Brug til Assurandørforeningens, som udstedes af private Assurandører, har været uforholdsmæssig stor, og derfor have ogsaa de private Assurandører vidst at befrie sig for denne Byrde, ved ikke at skrive deres Policier paa dette Stempletpapir, undtagen i meget faa, som jeg tør sige, Undtagelsestilfælde, idet de derimod have skrevet dem paa samme Stempletpapir, som Compagniet skriver sine, og altsaa kunde der jo fra Compagniets Side være saameget mindre Grund til at modsætte sig eller til endogsaa at gjøre ringeste Indvending mod, at de private Assurandører erholde en saadan Begunstigelse for deres Policier for Fremtiden.